

Bestemmelser i Lovudkastet. — Endelig har man anset det for rigtigt at foreskrive, at Medlemmerne skal have Adgang til at faa deres Krav mod Kassen godkendt enten af Domstolene eller af en paa betryggende Maade indrettet Voldgift.

Til § 5.

Med Hensyn til Midlernes Anbringelse og deres Forsyning med Prohibitivpaategning mener man i Hovedsagen at kunne anvende de i Livsforsikringslovens §§ 18 og 20 indeholdte Forskrifter.

Da en Del af Midlerne i de bestaaende Pensionskasser ikke er anbragt paa den i nævnte Lov foreskrevne Maade, gives der ifølge § 5, 2det Stykke, en Frist paa fra 2—15 Aar til at bringe dette Forhold i behørig Orden, idet man mener, at det maa kunne overlades til Forsikringsraadets Skøn over samtlige i det enkelte Tilfælde foreliggende Omstændigheder, hvorledes Afviklingen paa en betryggende og overfor Virksomheden hensynsfuld Maade bør finde Sted.

Ifølge § 5, sidste Stykke, gives der Pensionskassen privilegeret Stilling overfor Firmaet i Konkurstilfælde med Hensyn til de Fordringer, Kassen maatte have overfor Firmaet, men dog kun for saa vidt Fordringerne er forfaldne i det sidste Aar før Konkursen, idet man mener, at det maa være paa Pensionskassens egen Risiko, saafremt den lader forfaldne Krav henstaa i mere end et Aar.

Til § 7.

Her gives Bestemmelser om Pensionskassens Pligt til at give Forsikringsraadet fornødne Oplysninger og mindst hvert 5te Aar lade Kassen aktuar-mæssigt undersøge. — Efter Undersøgelsen udtaler Forsikringsraadet sig efter Omstændighederne om Tilraadeligheden eller Nødvendigheden af en Forhøjelse af Indtægterne eller en Nedsættelse af Ydelserne. I saa Henseende er Vedtægtens Bestemmelser naturligvis afgørende for, hvilken Udvej der kan vælges, navnlig vil — medmindre Enighed mellem alle interesserede foreligger — Præmier m. v. ikke kunne forhøjes udover de ifølge Vedtægterne tilladte Grænser. Herved maa dog mærkes, at ifølge § 3, 2det Stykke, skal disse Grænser i de der omhandlede Pensionskasser for Virksomhedens Vedkommende være saa vide, at Indskuddene kan forhøjes saa meget, som fornødent for at de tilsagte Pensioner kan udredes. — Er der ingen Mulighed for at forhøje Indtægterne, maa man naturligvis skride til en Nedsættelse af Ydelserne — fremfor uden at tage forsikringsmæssige Hensyn at bruge løs af de forhaandenværende Midler, saa langt disse kan strække til.

Til § 8.

Her gives den i og for sig selvfølgelig Regel, at en i Medfør af § 3, 2det Stykke, pligt-mæssigt oprettet Pensionskasse ikke kan nedlægges, forinden Pensionsforpligtelserne er opfyldte eller paa anden Maade bragt til Ophør.

Løvrigt maa Ophævelse af en Pensionskasse ske efter de i Vedtægten indeholdte Bestemmelser; kun forlanges det, at Delingsplanen skal godkendes af Forsikringsraadet, samt at de Formueandele der herefter maatte tilkomme de enkelte Medlemmer eller Pensionister ikke maa udbetales disse til fri Raadighed, men enten skal overføres til en anden anerkendt Pensionskasse eller anvendes til Livsforsikring. Herfra undtages dog Beløb paa 200 Kr., ligesom der gives Socialministeren Bemyndigelse til efter Forsikringsraadets Indstilling at give Dispensation fra denne Bestemmelse, idet man er paa det Rene